

Kangasala 27 p. jouluk. 1914

Rakas Minna

Sydämmellinen kiitos tervetulleesta kirjeestäsi joulutervehdyksineen. Jouluku on mennyt kaikkine iloineen. Lasten ilo oli meilläkin melkein rajaton, kun saivat sepän tekemän oikean työreen, tietysti niin pienoiskokoa, että jaksavat sitä vetää ja työrattaat ja vesitynnörin, joitten pyörät ovat siitä "automobiilista", jolla Päiviö kerran ajoi "päin mäntyä". Kyllä Jaakko vielä illalla sängyssäänkin ihmetteli, kuinka pukki heille nyt juuri sota-aikana toi noin hyviä lahjoja.

Sanot, ett'ei siellä jouluku joululta tunnu kun ei ole nuo tutut joulu-avun pyytäjät käyneet. Luulen, että kaikki sinun "kundisi" on siirtyneet Molinille, sillä Akku kertoi heiltä menneen 2 hl ohrajauhoja joulu-avuksi. Meillä niitä kävi verrattain vähän tänä jouluku, johon luulen olevan syynä huonon kelin. Täällähän on ollut koko tämän kuun niin kurjat kelit, joko rankkasadetta viikkomäärin tai sitten lumiräntää ja jää-iljannetta vuoroon. Aaton-aattona rupesi satamaan lunta oikein hyväksi rekikeliksi.

Olimme tänään Sorolassa päivällisellä, lapsetkin, ja moster Hilma oli oikein virkeän näköinen.

Mamma tuli tänne viime tiistaina, vaivalloisen matkan jälkeen, joka sentään onneksi ei ole häntä rasittanut. Päinvastoin näyttää siltä, kuin Kangasalan terveellinen ilma vaikuttaisi häneenkin virkistävästi ja vahvistavasti.

Niin kuin ehkä olet kuullut, sattui täällä ennen jouluku kovin ikävä tapaturma, kun kolme Liuksialan alustalaisista hukkuivat Ahuliin. Torppari Kiviojan poika lähti kiellostasta huolimatta oikeisemaan Ahulin poikki ja putosi. Avun huudon kuultuaan läksivät torppari Kivioja, torppari Joensuu ja Paavolan vouti Koivula auttamaan, mutta putosivat ennen kuin ehtivätkään avuksi, kukin eri läpiin ja hukkuivat, paitsi torppari Kivioja, joka saatiin elävänä ylös. (Jalmari lähetti Vännille sanomalehti-kertomuksen tapauksesta).

Tapaus on tehnyt järkyttävän vaikutuksen; Kiviojalta meni ainoa täysikasvuinen poika. Joensuussa jäi leski 1 pojan ja 3 tyttären kanssa kotiin. 2 on Amerikassa ja neljäs poika on Varsamäen Jussi, niin kuin ehkä tiedät. Jalmarille tuli suuri korvaamaton vahinko Koivulasta. Hän oli ainoa mies Paavolan ulkotilalla ja mies, josta Jalmari kovin paljon piti; hän oli noita nykyisin kovin harvinaisia työkarhuja, ja rehellinen ja luotettava. Häneltä jäi leski (Katajalan Ida entinen) ja poika ja tyttö. Kaikki kolme ruumista haudataan uuden vuoden päivänä.

Kurkkumätä täällä kovin uhkasi; kahdessa meidän rengin perheessä oli lapsi sairaana. Kovin minä varsinkin Lassea pelkäsin, mutta säästyimme sentään tällä kertaa.

Punaisen ristin ompeluseuroja olemme keskiviikkoisin pitäneet. Työt on tulleet tehdyiksi melkein kaikki; lähetimme 29 paitaa ja 48 paria sukkia siinä joululähetyksessä, josta kyllä sanomissa olet nähnyt. Rahaa saimme kunnalta 100:- mrk ja maalaisseuralta 37:80 ja on ne jo kaikki kulutettu. Tokkopa enää joulun jälkeen pidetäänkään ompelukokouksia, kun ei ole aineita; saahan ne, jotka omasta aineestaan tahtovat laittaa, kotonaankin laittaa. Voisihan ilmoittaa, että saavat jättää tällaiset lahjat esim. Pirtille, josta ne sitten kyllä toimittaisimme perille.

Ett'ei Kangasalla mitään hanketta ole, josta ei jollakulla aina ole moittimisen syytä, osoittaa se, että jotkut m.m. rouva Honkala on luullut pun. ristin omp. seuraa joksikin separaattoriseuraksi, johonka hän ei ole tiennyt mennä, kun ei siitä ole Aamulehdessä ilmoitettu. Niin kuin tämmöisellä hankkeella olisi varoja sanomalehti-ilmoituksiin. Kyllä rva H. oli senjälkeen kerran mukana, otti sukat tehtäväkseen, jotka seuraavaksi kerraksi lähetti vaillinaisina takaisin.

Toivotamme teille kaikille hyvää, rauhallista uutta vuotta ja lähetämme parhaat terveisemme, mamma, Jalmari, Lasse, Jaakko, Kaarina ja

kälysi Adèle

P.S. Kanat on munineet oikein hyvin nyt talvella; eilenkin tuli 31 munaa.